

[Ingolf Knudsen.]

spørgsmålet om evalueringen. Mange studerende har en forståelig interesse i at undgå eksamener. Tre forhold gør, at man ikke kan undlade en evaluering af den enkelte students udbytte af undervisningen. Et manglende udbytte af studiet kan være farligt, f. eks. når det gælder læger, eller uhenigtsmæssigt, og det er ikke ønskeligt, at de ansættende afholder eksamener. Eksamenssystemet fordrer desuden social mobilitet; det er derfor mærkeligt, at det især er venstreorienterede, der ønsker eksamener afskaffet. Endelig må man hindre uegnede studerende i at spille samfundets ressourcer. Men evaluering forudsætter et veldefineret udgangsniveau for kurser m. v. Da projekter og traditionel undervisning lærer studenterne to forskellige slags færdigheder, må evalueringerne holdes adskilt fra hinanden, og censorerne må normalt være udefra kommende.

Må jeg herefter komme med et par kritiske bemærkninger til PP II. Afsnittet om højere uddannelser bygger bl. a. på helhedsplanen for udbygning af de videregående uddannelser, som er et dokument, der taler meget om omkostningerne og meget lidt om formål og indhold. F. eks. finder man et forslag om, at der skal ske en reduktion af pensum, hver gang den gennemsnitlige studietid overstiger den nominelle med mere end $\frac{1}{2}$ år. Her er uddannelsernes mål helt tabt af sigte. Der er ikke tale om, hvad det koster at lave en kandidat af en normalt begavet og flittig studerende, men hvad gennemsnittet er. En tilpasning af pensum kan selvfølgelig være påkrævet, men med fri adgang og ret til at gå op til eksamen 3-4 gange skal der ikke ret mange ukvalificerede studerende til at give et uhyggeligt gennemsnits-tal.

Alternativerne for uddannelsespyramiderne, PP II fra side 463, forekommer mig at være noget skrivebordsprægede, når indholdet af uddannelserne ikke tages med i betragtning. Jo mere erhvervsrelevante uddannelserne bliver, jo større andel af hver årgang kan man give en højere uddannelse.

Desværre har vi kort tid til vor rådighed under denne debat. Derfor kan vi kun berøre problemerne og langtfra dem alle, og derfor er det vel også glædeligt, at vi i un-

dervisningsudvalget skal tage fat på disse ting.

Men lad mig sluttelig sammenfatte og sige, at centrum-demokraternes stilling er følgende. For det første: vi ønsker, at al vor uddannelse bliver beskrevet med hensyn til mål og indhold. For det andet: vi ønsker at præcisere, at vore uddannelser er et samfundsanliggende, hvorfor der må ligge politisk beslutning til grund for disse beskrivelser. For det tredje: heraf følger, at det ikke kan være studienævnene ved de højere læreanstalter, der har denne kompetence. For det fjerde: derfor bør styrelsesloven revideres og studienævnene eventuelt lægges ind under fakultetsrådene. For det femte: centrum-demokraterne går ind for en omlægning af vore videregående uddannelser, så centertanken udbygges og kommer til at ligge til grund, og her er jeg enig i den formulering, som bl. a. hr. K. Helveg Petersen gav i dag. For det sjette: dette bør ske under hensyntagen til, hvad jeg netop har været inde på: klart definerede mål og fastlagt indhold med krav om alsidighed og niveau.

Vi tilsiger støtte til et meget grundigt udvalgsarbejde.

Morten Lange (SF):

Ja, det bliver jo og nok nødvendigt, især hvis vi skal nå frem til et eller andet, som skal være meningsfyldt, som det så smukt blev proklameret af den sidste taler, som fastholdt, at hele grundlaget skulle være nogle målbeskrivelser. Hvis nogen har været med til at studere den slags interessante dokumenter, vil man vide, at bare det at konstruere dem, så de er meningsfyldte, er et problem, som overstiger de fleste præsters og degnes evner, og jeg vil meget advare imod at tro, at man har løst problemer bare ved, at man har lavet nogle målbeskrivelser. Jeg har haft lejlighed til at se nogle stykker af dem. Det bedste forsøg er velment diletanteri. Jeg tror, at den, der har skrevet den, ved omtrent, hvad målsætningen derefter er.

Men jeg vil gerne komme med en provokatorisk bemærkning til at begynde med; det modsatte ville jo ikke ligne mig. De højere uddannelsesinstitutioner fungerer med en ret høj effektivitet, styrelsesloven fungerer